

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. 460/2012-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv.K. K. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: trestní spisy Obvodního soudu pro Prahu 5 sp. zn. 30 T 47/2011
a Okresního soudu v Berouně sp. zn. 2 T 171/2009

Podle § 266 odst. 1,2 tr. řádu podávám ve prospěch obv. K. K., nar.... v ..., trvale bytem ...,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. 4. 2011 č.j. 30 T 47/2011-21.

Trestním příkazem samosoudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20.4.2011 č. j. 30 T 47/2011-21 byla obviněná K. K. uznána vinnou přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, jehož se dopustila tím, že dne 22. 3. 2011 kolem 15.00 hod. v prodejně dm drogerie markt, s. r. o., v P. – S., ulice N. 32, odcizila z regálu volného prodeje 2 ks sprchového gelu Adidas v hodnotě 69,90 Kč za kus, 1 kus řasenky Max Factor v hodnotě 289 Kč a 1 ks řasenky Max Factor v hodnotě 399 Kč, vše v celkové hodnotě 828 Kč, a to tak, že je vložila pod bundu a pronesla přes pokladní linii, kde byla zadržena pracovníkem bezpečnostní služby, čímž způsobila společnosti dm drogerie markt, s. r. o., se sídlem Č. B., ulice J. 1485/19, IČ, škodu ve výši 828,- Kč, a uvedeného jednání se dopustila, ač byla trestním příkazem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 9. 2009 č.j. 2 T 171/2009-49, který nabyl právní moci dne 24. 10. 2009, uznána vinnou trestným činem krádeže dle § 247 odst. 1 písm. a) zákona č. 140/1961 Sb., úč. do 31.12.2009, a odsouzena k trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců se zkušební dobou v trvání 1 roku.

Za uvedené jednání byl obviněný podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku s přihlédnutím k ust. § 314e odst. 2 tr. řádu uložen trest odnětí svobody v trvání 8 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.

Trestní příkaz byl obviněné doručen dne 9.5.2011, státnímu zástupci dne 28.4.2011, přičemž právní moci nabyl dne 18.5.2011.

Podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, účinného do 31.12.2011, se trestného činu, resp. přečinu krádeže dopustí ten, kdo si присvojí cizí věc tím, že se jí zmocní, a byl za čin uvedený v odstavci 1 téhož zákonného ustanovení (nyní za takový čin) v posledních třech letech odsouzen nebo potrestán, přičemž bude potrestán odnětím svobody na 6 měsíců až 3 léta.

Podle ust. § 83 odst. 1 věty první tr. zákoníku (dříve ust. § 60 odst.1 tr. zákona č. 140/1961 Sb.) platí, jestliže podmíněně odsouzený vedl ve zkušební době řádný život a vyhověl uloženým podmínkám, vysloví soud, že se osvědčil; jinak rozhodne, a to popřípadě již během zkušební doby, že se trest vykoná.

Podle ust. § 83 odst. 4 tr. zákoníku (dříve ust. § 60 odst.3 tr. zákona č. 140/1961 Sb.), bylo-li vysloveno, že se podmíněně odsouzený osvědčil, anebo má-li se za to, že se osvědčil, hledí se na pachatele, jako by nebyl odsouzen.

Podle ust. § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí.

Podle ust. § 2 odst. 6 tr. řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Těmito ustanoveními se však Obvodní soud pro Prahu 5 v době vydání trestního příkazu důsledně neřídil.

V jednání obviněné, pro které byl podán státním zástupcem Obvodního státního zastupitelství pro Prahu 5 u příslušného soudu dne 1.4.2011 návrh na potrestání a následně byl v předmětné trestní věci vydán samosoudkyní Obvodního soudu pro Prahu 5 shora citovaný trestní příkaz, není totiž možné spatřovat spáchání přečinu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku ani jiného trestného činu podle platné právní úpravy, neboť v případě obviněné nebyl v době spáchání skutku naplněn zákonný znak speciální recidivy, tedy shodného jednání, za které byla odsouzena či potrestána v posledních třech letech. Jednání K. K. bylo podle znění předmětného trestního příkazu vztahováno k jejímu odsouzení trestním příkazem Okresního soudu v Berouně ze dne 21. 9. 2009 sp. zn. 2 T 171/2009, pravomocným 24.10.2009, kterým byla uznána vinnou trestným činem krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., úč. do 31.12.2009, a byl jí uložen trest odnětí svobody v trvání 6 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 1 roku, která uplynula dne 24. 10. 2010. Přitom usnesením Okresního soudu v Berouně ze dne 19.11.2010 č.j. 2 T 171/2009-65, pravomocným dnem vyhlášení, bylo rozhodnuto, že se obviněná ve zkušební době podmíněného odsouzení osvědčila, a tudíž se na ni hledí, jako by odsouzena nebyla. S ohledem na zákonné účinky zahlazení tohoto odsouzení tedy nebylo možné již v době spáchání skutku obviněné dne 22. 3. 2011 její jednání posuzovat jako trestné. V předmětném jednání obviněné bylo možné spatřovat toliko spáchání přestupku proti majetku podle zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů, o přestupcích.

Jak vyplývá z obsahu spisu sp. zn. 30 T 47/2011 (viz č. 1. 12), skutečnost, že K. K. byla ve zkušební době podmíněného odsouzení v tr. věci Okresního soudu v Berouně sp. zn. 2 T 171/2009 dne 19.11.2010 osvědčena, byla Obvodnímu soudu pro Prahu 5 v době rozhodné, tedy v době vydání napadeného trestního příkazu dobře známa. Toto zjištění mělo vést samosoudkyni Obvodního soudu pro Prahu 5 v rámci úvah o vině obviněné k rozhodnutí o postoupení věci jinému orgánu podle § 222 odst. 2 trestního řádu, neboť v jednání obviněné nebylo možno spatřovat spáchání trestného činu, avšak skutek, kterého se dopustila, mohl být jiným orgánem posouzen jako přestupek. Odstranění uvedeného pochybení pak nelze řešit cestou obnovy řízení, neboť údaj o předchozím odsouzení obviněné, resp. o osvědčení obviněné, jak je naznačeno již shora, byl v době vydání předmětného trestního příkazu již zaznamenán v opisu rejstříku trestů a není tedy novou skutečností soudu dříve neznámou ve smyslu ustanovení § 278 odst. 1 trestního řádu.

Vydáním napadeného odsuzujícího rozhodnutí byl porušen zákon v neprospěch obviněné, proto navrhuji, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 20. 4. 2011 č.j. 30 T 47/2011-21 a v řízení, které jeho vydání předcházelo, byl porušen zákon v neprospěch obviněné, a to v ustanovení § 205 odst. 2 trestního zákoníku a v ust. § 2 odst. 5, odst. 6 trestního řádu;
2. podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený trestní příkaz zrušil a zrušil také všechna další rozhodnutí na tento trestní příkaz obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo jeho zrušením, pozbyla podkladu;
3. a dále postupoval podle § 270 odst. 1 tr. řádu a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 5, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně sám ve věci rozhodl podle § 271 odst. 1 tr. řádu.

NS rozhodl pod sp. zn.: [3Tz 1/2013](#)